

Euroopan unionin virallinen lehti

L 150

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

52. vuosikerta
13. kesäkuuta 2009

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

Komission asetus (EY) N:o 497/2009, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2009, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1

★ **Komission asetus (EY) N:o 498/2009, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2009, yksityiskohtaisten sääntöjen säätämisestä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 nojalla elävien nautaeläinten hyvinvointia kuljetuksen aikana koskevien, vientitukia myönnettäessä noudatettavien vaatimusten osalta annetun asetuksen (EY) N:o 639/2003 muuttamisesta** 3

DIREKTIIVIT

★ **Komission direktiivi 2009/56/EY, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2009, sisävesialusten teknisistä vaatimuksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/87/EY muuttamisesta annetun direktiivin 2008/126/EY oikaisemisesta kansalliseen lainsäädäntöön saattamiselle asetetun määräajan osalta** ⁽¹⁾ 5

1

(¹) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

- II EY:n ja Euroatomien perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista

PÄÄTÖKSET

Neuvosto

2009/458/EY:

- ★ Neuvoston päätös, tehty 6 päivänä toukokuuta 2009, keskinäisen avun antamisesta Romanianlle 6

2009/459/EY:

- ★ Neuvoston päätös, tehty 6 päivänä toukokuuta 2009, yhteisön keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämisestä Romanianlle 8

Komissio

2009/460/EY:

- ★ Komission päätös, tehty 5 päivänä kesäkuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/49/EY 6 artiklassa tarkoitetun yhteisen turvallisuusmenetelmän hyväksymisestä turvallisuustavoitteiden saavuttamisen arviointia varten (tiedoksiannettu numerolla K(2009) 4246) ⁽¹⁾ 11

2009/461/EY:

- ★ Komission päätös, tehty 12 päivänä kesäkuuta 2009, komission edustajan nimittämisestä Euroopan lääkeviraston hallintoneuvostoon 20

2009/462/EY:

- ★ Komission päätös, tehty 12 päivänä kesäkuuta 2009, päätöksen 2006/133/EY, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2009/420/EY, liitteessä olevan 1 kohdan d alakohdasta poikkeamisesta siltä osin kuin on kyse soveltamispäivästä rajattujen alueiden ulkopuolelta peräisin olevan tartunnalle alttiin puutavaran osalta (tiedoksiannettu numerolla K(2009) 4515) 21

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 497/2009,

annettu 12 päivänä kesäkuuta 2009,

kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 138 artiklan 1 kohdan,

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä kesäkuuta 2009.

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XV olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 138 artiklassa tarkoitettua kiinteitä tuontiarvoja vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä kesäkuuta 2009.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MA	37,3
	MK	35,9
	TR	41,3
	ZA	28,0
	ZZ	35,6
0707 00 05	JO	162,3
	MK	31,4
	TR	162,3
	ZZ	118,7
0709 90 70	TR	85,9
	ZZ	85,9
0805 50 10	AR	54,7
	TR	87,8
	ZA	65,6
	ZZ	69,4
0808 10 80	AR	82,8
	BR	76,6
	CL	79,2
	CN	99,5
	NZ	100,2
	US	117,5
	ZA	78,8
ZZ	90,7	
0809 10 00	TN	146,2
	TR	168,7
	ZZ	157,5
0809 20 95	TR	505,0
	ZZ	505,0
0809 30	TR	133,0
	US	340,6
	ZZ	236,8
0809 40 05	CL	118,9
	ZZ	118,9

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 498/2009,**annettu 12 päivänä kesäkuuta 2009,****yksityiskohtaisten sääntöjen säätämisestä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 nojalla elävien nautaeläinten hyvinvointia kuljetuksen aikana koskevien, vientitukia myönnettäessä noudatettavien vaatimusten osalta annetun asetuksen (EY) N:o 639/2003 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 170 artiklan yhdessä sen 4 artiklan kanssa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksen (EY) N:o 639/2003 ⁽²⁾ 1 artiklassa säädetään, että vientitukien maksamisen edellytyksenä on eläinten suojelemista kuljetuksen aikana koskevan yhteisön lainsäädännön noudattaminen.
- (2) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 17 päivänä tammikuuta 2008 yhdistetyissä asioissa C-37/06 ja C-58/06 antaman tuomion ja 13 päivänä maaliskuuta 2008 asiassa C-96/06 antaman tuomion vuoksi olisi selvitettävä asetuksen (EY) N:o 639/2003 ja eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpiteiden aikana sekä direktiivien 64/432/EY ja 93/119/EY ja asetuksen (EY) N:o 1255/97 muuttamisesta 22 päivänä joulukuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2005 ⁽³⁾ välinen yhteys.
- (3) Asetuksessa (EY) N:o 1/2005 säädetyt toimijoihin sovellettavat eläinten hyvinvointia koskevat säännöt, joiden rikkominen johtaa asianomaisen rikkomuksen kohteena olevan tuen menetykseen, olisi ilmaistava selkeästi. Tältä osin asetuksen (EY) N:o 1/2005 2 ja 3 sekä 4–9 artiklassa ja näissä mainituissa liitteissä pyritään erittelemään toimijoihin sovellettavat säännöt, jotka liittyvät suoraan eläinten suojelua koskevaan tavoitteeseen, kun taas muut mainitun asetuksen säännökset koskevat hallinnollisia sääntöjä.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 168 artiklassa ja asetuksessa (EY) N:o 639/2003 säädetään, että vientitukien maksaminen edellyttää eläinten hyvinvointia koskevien sääntöjen noudattamista. Sen vuoksi olisi ilmaistava selkeästi, että tällaisten eläinten hyvinvointia koskevien

säännösten rikkominen ei johda vientituen alentamiseen vaan sen menettämiseen sellaisista eläimistä, joiden osalta hyvinvointia koskevia vaatimuksia ei noudatettu, sanotun kuitenkin rajoittamatta tuomioistuimen oikeuskäytännössä tunnustetun ylivoimaisen esteen huomioon ottamista. Näistä säännöksistä ja asetuksen (EY) N:o 1/2005 2 ja 3 sekä 4–9 artiklassa ja näissä mainituissa liitteissä olevista eläinten hyvinvointia koskevista säännöistä johtuu myös se, että tuki menetetään sellaisista eläimistä, joiden osalta näitä hyvinvointia koskevia sääntöjä ei noudatettu, asianomaisten eläinten tosiasiallisesta fyysisestä tilasta riippumatta.

- (5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 639/2003 seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artiklan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”CN-koodiin 0102 kuuluvien elävien nautaeläinten, jäljempänä ’eläimet’, vientitukien maksaminen asetuksen (EY) N:o 1234/2007 168 artiklan nojalla edellyttää, että kun eläimiä kuljetetaan lopullisena määräpaikkana olevan kolmannen maan ensimmäiseen purkamispaikkaan, noudatetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2005 ^(*) 2 ja 3 sekä 4–9 artiklan, näissä mainittujen liitteiden ja tämän asetuksen säännöksiä.

(*) EUVL L 3, 5.1.2005, s. 1.”.

- 2) Korvataan 5 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Toisen alakohdan mukaisesti lasketun vientituen eläinkohdasta kokonaismäärää ei makseta

- a) eläimistä, jotka ovat kuolleet kuljetuksen aikana, ellei 2 kohdasta muuta johdu;

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 93, 10.4.2003, s. 10.

⁽³⁾ EUVL L 3, 5.1.2005, s. 1.

- b) eläimistä, jotka ovat poikineet tai saaneet keskenmenon kuljetuksen aikana ennen kuin eläimet puretaan ensimmäisen kerran lopullisena määräpaikkana olevassa kolmannessa maassa;
- c) eläimistä, joiden osalta toimivaltainen viranomainen toteaa 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen ja/tai kaikkien muiden hallussaan olevien tämän asetuksen noudattamista koskevien todisteiden perusteella, että asetuksen (EY) N:o 1/2005 2 ja 3 sekä 4–9 artiklan ja näissä mainittujen liitteiden säännöksiä ei ole noudatettu.”.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan tämän asetuksen voimaantulopäivän jälkeen hyväksyttäviin vienti-ilmoituksiin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä kesäkuuta 2009.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

DIREKTIIVIT

KOMISSION DIREKTIIVI 2009/56/EY,

annettu 12 päivänä kesäkuuta 2009,

sisävesialusten teknisistä vaatimuksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/87/EY muuttamisesta annetun direktiivin 2008/126/EY oikaisemisesta kansalliseen lainsäädäntöön saattamiselle asetetun määräajan osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sisävesialusten teknisistä vaatimuksista ja neuvoston direktiivin 82/714/ETY kumoamisesta 12 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/87/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 20 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Sisävesialusten teknisistä vaatimuksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/87/EY muuttamisesta 19 päivänä joulukuuta 2008 annetun komission direktiivin 2008/126/EY⁽²⁾ 2 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on saatettava direktiivi 2008/126/EY voimaan kansallisessa lainsäädännössään 30 päivänä joulukuuta 2008 alkaen.
- (2) Teknisistä syistä direktiiviä 2008/126/EY ei julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ennen mainittua päivää. Direktiivi 2008/126/EY pitäisi siksi oikaista kansalliseen lainsäädäntöön saattamiselle asetetun määräajan osalta.
- (3) Kilpailun vääristymisen ja turvallisuustasojen eroavaisuuden välttämiseksi direktiivin 2006/87/EY muutokset olisi pantava täytäntöön mahdollisimman nopeasti. Olisi kui-

tenkin varattava kohtuullinen määräaika 31 päivänä tammikuuta 2009 julkaistun direktiivin 2008/126/EY saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä.

- (4) Tässä direktiivissä säädetty toimenpide on sisävesiväylien tavara- ja matkustajaliikenteeseen myönnettyjen kansallisten pätevyyskirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta 16 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/672/ETY⁽³⁾ 7 artiklassa mainitun komitean lausunnon mukainen,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Korvataan direktiivin 2008/126/EY 2 artiklan ensimmäisen kappaleen ilmaisu ”30 päivästä joulukuuta 2008” ilmaisulla ”30 päivästä kesäkuuta 2009”.

2 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille, joilla on direktiivin 2006/87/EY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja sisävesiväyliä.

Tehty Brysselissä 12 päivänä kesäkuuta 2009.

Komission puolesta

Antonio TAJANI

Varapuheenjohtaja

(¹) EUVL L 389, 30.12.2006, s. 1.

(²) EUVL L 32, 31.1.2009, s. 1.

(³) EYVL L 373, 31.12.1991, s. 29.

II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 6 päivänä toukokuuta 2009,

keskinäisen avun antamisesta Romanianlle

(2009/458/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 119 artiklan,

ottaa huomioon komission suosituksen, jonka tämä on antanut talous- ja rahoituskomiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Romanian pääoma- ja rahoitusmarkkinoihin on viime aikoina kohdistunut paineita, mikä heijastaa maailmantalouden laskusuhdannetta ja Romanian taloudesta tunnettua lisääntyvää huolta, jonka taustalla on sen suuri ulkoinen vaje ja nopeasti kasvava julkinen vaje. Myös valuuttakurssiin kohdistuvat paineet ovat kasvaneet, mikä aiheuttaa riskin pankkisektorin vakaudelle.
- (2) Hallitus ja Romanian keskuspankki ovat tämän vuoksi laatineet kattavan strategian luodakseen lujan kiinnekohdan makrotaloudelliselle politiikalle ja lieventääkseen rahoitusmarkkinoiden painetta sekä esittäneet tämän strategian aiekirjelmässä, jonka komissio on ottanut vastaan 27 päivänä huhtikuuta 2009. Talousohjelman perustavoitteisiin kuuluu vähentää BKT:hen suhteutettua julkisen talouden alijäämää vuoden 2008 5,4 prosentista 5,1 prosenttiin vuonna 2009 ja alle 3 prosentin vuoteen 2011 mennessä. Julkisen talouden alijäämän kestävää alentamista tuetaan toimenpiteillä, joilla parannetaan talousarviostrategiaa ja -menettelyä. Tämä talousohjelma ja erityisesti julkisen talouden tavoitteet otetaan huomioon valtion talousarviossa ja lähentymisohjelmassa.

- (3) Neuvosto tarkastelee säännöllisesti Romanian talouspolitiikkaa erityisesti osana Romanian tarkistetun lähentymisohjelman ja kansallisen uudistusohjelman toteuttamisen vuotuisia tarkasteluja sekä osana säännöllistä tarkastelua, jossa seurataan Romanian saavuttamaa edistymistä lähentymiskehityksen arvioinnin ja vuotuisen seurantaraportin yhteydessä.

- (4) Ulkoiseen rahoitukseen kohdistuvan huomattavan paineen ennakoidaan jatkuvan, sillä suorat ulkomaiset investoinnit sekä muut rahoitus- ja pääomavirrat eivät kaudella 2009–2011 todennäköisesti täysin kata sitkeää, vaikkakin supistuvaa, vaihtotaseen alijäämää. Lisäksi mittavia lyhyt- ja pitempiaikaisia valuuttalainoja joudutaan uusimaan. Ulkoisen rahoituksen arvioitu kokonaistarve on noin 20 miljardia euroa vuoden 2011 ensimmäiseen neljännekseen asti. Oletuksena on, että keskinäinen avun myöntämisen jälkeen ulkomaiset pankit uusivat saamisensa Romaniassa sataprosenttisesti, mikä vastaa tärkeimmiltä ulkomaisilta pankeilta vaadittua (ja niiden 26 päivänä maaliskuuta 2009 antamassa yhteisessä lausumassa vahvistettua) sitoumusta pitää yllä kokonaisriskiään Romaniassa. Romanian yritysten ulkomaisilta emoyhtiöiltään saamien luottojen ja Romanian pankkien ulkomaisien luottojen uusimisasteen oletetaan olevan 50 prosenttia vuonna 2009. Kaikki erääntyvät ulkomaiset velat oletetaan vuosina 2010 ja 2011 uusittavan sataprosenttisesti, kun rahoitusmarkkinoiden ennakoidaan vakautuvan ja Romanian päävientimarkkinoiden alkavan elpyä. Tavoitteena ovat riittävän suuret ulkomaanvaluuttavarannot (yli 100 prosenttia lyhytaikaisesta ulkoisesta velasta sen jäljellä olevalta maturiteetilta), minkä lisäksi on tehty konservatiivisia oletuksia muusta pääoman ulosvirtauksesta, kuten ulkomailla asuvien henkilöiden talletusten nostosta, kauppaluottojen vähenemisestä ja arvopaperisijoitusten virroista ulkomaille, jotta laskelmiin voidaan sisällyttää tarvittavia lisäpuskureita.

- (5) Romanian viranomaiset ovat pyytäneet huomattavaa rahoitustukea Euroopan unionilta ja muilta kansainvälisiltä rahoituslaitoksilta maksutaseen kestävyuden tukemiseksi ja kansainvälisten valuuttavarantojen saamiseksi vakaalle tasolle.
- (6) Romanian maksutase on vakavasti uhattuna, minkä vuoksi on perusteltua, että yhteisö antaa keskinäistä apua kiireellisesti. Asian kiireellisyys huomioiden olisi lisäksi välttämätöntä poiketa Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisöjen perustamissopimukseen liitetyn, kansallisten kansanedustuslaitosten asemaa Euroopan unionissa koskevan pöytäkirjan I osan 3 kohdassa tarkoitetusta kuuden viikon määräajasta,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Yhteisö antaa keskinäistä apua Romanian.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 6 päivänä toukokuuta 2009.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. TOŠOVSKÝ

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 6 päivänä toukokuuta 2009,
yhteisön keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämisestä Romanianlle
 (2009/459/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille 18 päivänä helmikuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 332/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka tämä on tehnyt talous- ja rahoituskomiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto on päätöksellä 2009/458/EY ⁽²⁾ päättänyt antaa Romanianlle keskinäistä apua.
- (2) Vaihtotaseen odotetusta parantumisesta huolimatta Romanian ulkoiset rahoitustarpeet ovat komission, Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) ja Romanian viranomaisten maaliskuussa 2009 tekemän arvion mukaan 20 miljardia euroa vuoden 2011 ensimmäiseen neljännekseen asti, sillä rahoitusmarkkinoiden viimeaikaisen kehityksen perusteella pääoma- ja rahoitustase voivat heikentyä merkittävästi.
- (3) On aiheellista antaa Romanianlle yhteisön tukea enintään 5 miljardia euroa sen asetuksella (EY) N:o 332/2002 käyttöön otetun järjestelyn mukaisesti, jolla jäsenvaltioiden maksutaseille myönnetään keskipitkän ajan rahoitustukea. Tuki olisi yhdistettävä IMF:n valmiusluottojärjestelyllä myöntämään 11,443 miljardin erityisnosto-oikeuden (noin 12,95 miljardia euroa) lainaan, joka on määrä hyväksyä 6 päivänä toukokuuta 2009. Lisäksi Maailmanpankki on luvannut myöntää Romanianlle 1 miljardin euron lainan, ja Euroopan investointipankki ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehitys pankki antavat yhdessä yhteensä 1 miljardia euroa lisätukea.
- (4) Yhteisön tuen hallinnointi olisi annettava komission tehtäväksi. Romanian viranomaisten kanssa talous- ja rahoituskomitean kuulemisen jälkeen sovitut erityiset talouspoliittiset ehdot olisi vahvistettava yhteisymmärryspöytäkirjassa. Komission olisi vahvistettava yksityiskohtaiset rahoitusehdot lainasopimuksessa.

(5) Komission olisi tarkastuskäynnin ja Romanian viranomaisten säännöllisen raportoinnin perusteella tarkistettava säännöllisin väliajoin, että tukeen liittyvät talouspoliittiset ehdot täyttyvät.

(6) Komissio antaa ohjelman koko täytäntöönpanon ajan ohjausta ja teknistä apua yksittäisillä osa-alueilla.

(7) Euroopan tilintarkastustuomioistuimella on oikeus tehdä varainhoidon tarkastuksia, joita se pitää tuen hallinnoinnin kannalta tarpeellisina, tämän vaikuttamatta Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 27 artiklan soveltamiseen. Komissiolla, mukaan lukien Euroopan petostentorjuntavirasto, on oikeus lähettää omia virkamiehiään tai valtuutettuja edustajia suorittamaan teknisiä tai varainhoidon tarkastuksia, joita se pitää tarpeellisina yhteisön keskipitkän ajan rahoitustuen hallinnoinnin kannalta.

(8) Tukiohjelman kestosta ja sen puitteista riippumatta komissio seuraa asianomaisia olemassa olevia menettelyjä, kuten yhteistyö- ja seurantamekanismia, noudattaen myös sellaisilla aloilla saavutettua edistymistä, jotka edistävät avointa ja tehokasta julkisten varojen käyttöä erityisesti oikeudenkäytön ja rakennerrahastojen täytäntöönpanon alalla, jotta voidaan avustaa Romaniaa yhteisön tuen vaikutusten tehostamisessa.

(9) Tuki olisi myönnettävä tarkoituksin tukea Romanian kestävyttä ja tällä tavoin edistää hallituksen talouspoliittisen ohjelman menestyksellistä toteuttamista,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Yhteisö myöntää Romanianlle keskipitkän aikavälin lainan, jonka määrä on enintään 5 miljardia euroa ja keskimääräinen erääntymisaika enintään seitsemän vuotta.

2. Yhteisön rahoitustuki on saatavilla kolmen vuoden ajan ensimmäisestä tämän päätöksen voimaantulon jälkeisestä päivästä alkaen.

⁽¹⁾ EYVL L 53, 23.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 6.

2 artikla

1. Komissio hallinnoi tukea tavalla, joka on Romanian antamien sitoumusten ja neuvoston suositusten, erityisesti kansallisen uudistusohjelman ja lähentymisohjelman toteuttamiseen liittyvien maakohtaisten suositusten mukainen.

2. Komissio sopii Romanian viranomaisten kanssa 3 artiklan 5 kohdan mukaisista rahoitustukeen liittyvistä erityisistä talouspoliittisista ehdoista talous- ja rahoituskomiteaa kuultuaan. Nämä ehdot on vahvistettava yhteisymmärryspöytäkirjassa 1 kohdassa tarkoitettujen sitoumusten ja suositusten mukaisesti. Komissio vahvistaa yksityiskohtaiset rahoitusehdot lainasopimuksessa.

3. Komissio tarkistaa säännöllisin väliajoin yhteistyössä talous- ja rahoituskomitean kanssa, että tukeen liittyvät talouspoliittiset ehdot täyttyvät. Romanian viranomaisten on annettava tätä varten komission käyttöön kaikki tarvittavat tiedot ja tehtävä yhteistyötä komission kanssa. Komissio ilmoittaa talous- ja rahoituskomitealle lainanoton mahdollisesta jälleenrahoituksesta tai rahoitusehtojen muuttamisesta.

4. Romanian on oltava valmis hyväksymään ja toteuttamaan makrotalouden vakauttamiseksi lisätoimenpiteitä, jos tällaiset toimenpiteet ovat tarpeen tukiohjelman voimassaoloaikana. Romanian viranomaisten on kuultava komissiota ennen tällaisten lisätoimenpiteiden hyväksymistä.

3 artikla

1. Komissio asettaa yhteisön rahoitustuen Romanian käyttöön enintään viidessä erässä, joiden suuruus vahvistetaan yhteisymmärryspöytäkirjassa.

2. Ensimmäinen erä annetaan käyttöön lainasopimuksen ja yhteisymmärryspöytäkirjan voimaantulon jälkeen.

3. Lainan rahoittamiseksi on tarvittaessa sallittua käyttää harvitausti koronvaihtosopimuksia korkeinta luottoluokkaa olevien vastapuolten kanssa.

4. Komissio päättää seuraavien erien käyttöön antamisesta talous- ja rahoituskomitean lausunnon saatuaan.

5. Kukin seuraava erä maksetaan sillä edellytyksellä, että Romanian lähentymisohjelmaan ja kansalliseen uudistusohjelmaan sisällytettävä Romanian hallituksen uusi talousohjelma on toteutettu tyydyttävästi ja erityisesti että yhteisymmärryspöytäkirjassa vahvistettuja erityisiä talouspoliittisia ehtoja noudatetaan. Näihin ehtoihin kuuluvat muun muassa seuraavat:

a) hyväksytään julkisen talouden selkeä keskipitkän aikavälin ohjelma, jonka tavoitteena on viimeistään vuonna 2011 supistaa julkisen talouden alijäämä enintään perustamissopimuksen mukaiseen 3 prosentin viitearvoon suhteessa BKT:hen;

b) hyväksytään ja toteutetaan tarkistettu vuoden 2009 talousarvio (viimeistään vuoden 2009 toisella neljänneksellä), jonka tavoitteena on julkisen talouden enintään 5,1 prosentin alijäämä suhteessa BKT:hen EKT 95:n mukaisesti;

c) vähennetään julkisen sektorin palkkamenot nimellismääräisesti verrattuna vuoden 2008 toteutumaan luopumalla vuodeksi 2009 kaavailuista (yhteensä 5 prosentin nimellisistä) palkankorotuksista (tai tekemällä vastaavia uusia henkilöstövähennyksiä) sekä vähentämällä julkisen sektorin työpaikkoja muun muassa korvaamalla vain yksi seitsemästä poistuvasta työntekijästä;

d) vähennetään edelleen tarvike- ja palvelumenoja sekä julkisille yrityksille maksettavia avustuksia;

e) parannetaan budjettihallintoa hyväksymällä ja panemalla toimeen keskipitkän aikavälin sitova talousarvioketju, asetetaan rajat vuoden aikana tehtäville budjettitarkistuksille muun muassa antamalla budjettisäännöt sekä luodaan finanssipoliittinen neuvosto harjoittamaan riippumatonta asiantuntijavalvontaa;

f) uudistetaan julkisen sektorin palkkajärjestelmää muun muassa yhtenäistämällä ja yksinkertaistamalla palkkataulukoita ja uudistamalla bonusjärjestelmää;

g) uudistetaan eläkejärjestelmän pääparametreja indeksoimalla eläkkeet palkkojen sijasta kuluttajahintoihin, nostamalla eläkeikää vähitellen yli sen, mitä nykyisissä suunnitelmissa on (erityisesti naisten osalta) hyväksytty, ja laajentamalla eläkemaksuvelvoite vähitellen koskemaan myös niitä julkisen sektorin työntekijäryhmiä, jotka on tällä hetkellä vapautettu eläkemaksuista;

h) muutetaan pankki- ja yritysten lopettamista koskevaa lainsäädäntöä niin, että voidaan reagoida nopeasti ja tehokkaasti pankkikriiseissä. Muutosten eräs päätarkoitus on lisätä erityishallintoon asetettujen pankkien hallinnon hoitajien valtuuksia. Pankkikriisien hoitokeinojen ohella olisi lisättävä Romanian keskuspankin valtuuksia muihin korjaaviin toimenpiteisiin, jotta se voi tarvittaessa pyytää merkittäviä osakkaita lisäämään osakepääomaansa ja tukemaan pankkia rahallisesti. Rahoitusvalvontaa vahvistetaan asianomaisen Euroopan unionin lainsäädännön mukaisesti. Lisäksi otetaan käyttöön yksityiskohtaisempia vaatimuksia likviditeetistä raportointia varten. Myös talletusvakuutuksen aktivointia koskevia menettelyjä olisi muutettava maksettavien suoritusten yksinkertaistamiseksi ja nopeuttamiseksi. Muutetun lainsäädännön mukaan nämä talletusvakuutus aktivoidaan Romanian keskuspankin päätöksellä 20 päivän kuluessa. Riittävän likviditeetin tarjonnan taatakseen Romanian keskuspankki sitoutuu lisäksi laajentamaan vakuuksina hyväksyttävien omaisuuserien valikoimaa. Erityiset olosuhteet huomioiden vakavaraisuussuhteen lakisäätteenä minimitaso olisi sopivana ajankohtana nostettava 8 prosentista 10 prosenttiin;

i) rakenneuudistustoimenpiteet aloilla, joita varten on annettu maakohtaisia suosituksia Lissabonin strategian yhteydessä. Näihin kuuluvat toimenpiteet, joiden tavoitteena on tehostaa julkisen hallinnon tehokkuutta ja tuloksellisuutta, parantaa julkisten menojen laatua, parantaa Euroopan unionin varojen järkevää käyttöä ja tehokkaampaa hyödyntämistä, vähentää yritysten verotuksellisia, taloudellisia ja oikeudellisia rasitteita sekä puuttua laittomaan työnteekoon laajentaen sitä kautta veropohjaa.

6. Komissio antaa julkisen talouden, rahoitusjärjestelmän ja rakenteiden uudistusta koskevaa jatkuvaa ohjausta ja neuvontaa sen varmistamiseksi, että ohjelman ehdot täytetään asianmukaisesti ja epätasapaino korjataan kestävästi.

7. Romanian on avattava Romanian keskuspankissa erityinen tili yhteisön keskipitkän ajan rahoitustuen hallinnointia varten.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Romanianille.

5 artikla

Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 6 päivänä toukokuuta 2009.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. TOŠOVSKÝ

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 5 päivänä kesäkuuta 2009,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/49/EY 6 artiklassa tarkoitetun yhteisen turvallisuusmenetelmän hyväksymisestä turvallisuustavoitteiden saavuttamisen arviointia varten

(tiedoksiannettu numerolla K(2009) 4246)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2009/460/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön rautateiden turvallisuudesta sekä rautatieyritysten toimiluvista annetun neuvoston direktiivin 95/18/EY ja rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta annetun direktiivin 2001/14/EY muuttamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/49/EY ⁽¹⁾ (rautatieturvallisuusedirektiivi) ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan rautatieviraston antaman, komissiolle 29 päivänä huhtikuuta 2008 toimitetun suosituksen laskentaan, arviointiin ja täytäntöönpanon valvontaan liittyvistä yhteisistä turvallisuusmenetelmistä, joita on tarkoitus soveltaa yhteisten turvallisuustavoitteiden ensimmäisen erän yhteydessä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 2004/49/EY mukaisesti olisi otettava asteittain käyttöön yhteisiä turvallisuustavoitteita ja yhteisiä turvallisuusmenetelmiä korkean turvallisuustason säilyttämiseksi ja, jos se on tarpeen ja kohtuudella toteutettavissa, turvallisuustason parantamiseksi.
- (2) Direktiivin 2004/49/EY 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti Euroopan komission olisi hyväksyttävä yhteisiä turvallisuusmenetelmiä. Yhteisissä turvallisuusmenetelmissä olisi direktiivin 2004/49/EY 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti kuvailtava muun muassa se, miten turvallisuuden tasoa ja yhteisten turvallisuustavoitteiden saavuttamista arvioidaan.
- (3) Yhteisten turvallisuustavoitteiden ensimmäinen erä olisi otettava käyttöön, jotta varmistettaisiin, että rautatiejärjestelmän turvallisuus ei heikkene nykyisestä missään jäsen-

valtiossa. Yhteisten tavoitteiden olisi perustuttava jäsenvaltioiden nykyisten tavoitteiden ja niiden rautatiejärjestelmien turvallisuuden tarkasteluun.

- (4) Rautatiejärjestelmän nykyisen turvallisuustason säilyttämiseksi on lisäksi tarpeen yhdenmukaistaa jäsenvaltioiden kokonaisten rautatiejärjestelmien turvallisuustasot soveltamalla hyväksyttävää riskitasoa koskevia perusteita. Turvallisuustasojen noudattamista olisi seurattava kaikissa jäsenvaltioissa.
- (5) Yhteisten turvallisuustavoitteiden ensimmäisen erän vahvistamiseksi direktiivin 2004/49/EY 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti on tarpeen määrittää kvantitatiivisesti jäsenvaltioiden rautatiejärjestelmien nykyinen turvallisuustaso käyttämällä kansallisia viitearvoja, joiden laskemisesta ja käytöstä vastaavat Euroopan rautatievirasto, jäljempänä 'virasto', sekä komissio. Kansalliset viitearvot olisi laskettava vain vuonna 2009 yhteisten turvallisuustavoitteiden ensimmäisen erän ja vuonna 2011 turvallisuustavoitteiden toisen erän laatimista varten.
- (6) Kansallisten viitearvojen johdonmukaisuuden varmistamiseksi ja tarpeettoman rasitteen välttämiseksi tämän päätöksen soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä kevyen raideliikenteen järjestelmät, rautatiejärjestelmästä toiminnallisesti erilliset verkot, yksityisomistuksessa olevat rautatieinfrastruktuurit, joita käyttää yksinomaan omistaja, museo- ja perinnerautatiet sekä matkailijoille tarkoitetut rautatiet.
- (7) Direktiivin 2004/49/EY 7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen rautatiejärjestelmän osien turvallisuustasosta ei ole yhdenmukaisia ja luotettavia tietoja, ja tämän vuoksi on katsottu, että yhteisten turvallisuustavoitteiden ensimmäinen erä, ilmaistuna tiettyihin henkilöryhmiin ja koko yhteiskuntaan kohdistuvan riskin hyväksyttävyyttä koskevin perusteina, on tällä hetkellä mahdollista laatia vain rautatiejärjestelmälle kokonaisuutena, ei sen osille.

⁽¹⁾ EUVL L 164, 30.4.2004, s. 44, oikaisu EUVL L 220, 21.6.2004, s. 16.

- (8) Kansallisia tilastoja onnettomuuksista ja niiden seurauksista yhdenmukaistetaan asteittain rautatieliikenteen tilastoista 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 91/2003⁽¹⁾ ja direktiivin 2004/49/EY mukaisesti, ja laadittaessa yhteisiä menetelmiä jäsenvaltioiden rautatiejärjestelmien turvallisuuden seuranta ja turvallisuustavoitteiden asettamista varten olisi otettava huomioon tilastolliset epävarmuustekijät ja tarve käyttää harkintaa päätellessä, onko jäsenvaltion turvallisuustaso säilynyt.
- (9) Jotta rautateiden turvallisuustason vertailu eri jäsenvaltioiden välillä olisi oikeudenmukaista ja avointa, jäsenvaltioiden olisi tehtävä omat arviointinsa niin, että rautatiejärjestelmän turvallisuustavoitteet asetetaan ja niiden täyttyminen osoitetaan yhteisen lähestymistavan mukaisesti.
- (10) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat direktiivin 2004/49/EY 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kohde

Tällä päätöksellä vahvistetaan direktiivin 2004/49/EY 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteinen turvallisuusmenetelmä, jota Euroopan rautatievirasto, jäljempänä 'virasto', käyttää laskettaessa yhteisiä turvallisuustavoitteita ja arvioitaessa niiden saavuttamista.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä päätöstä sovelletaan koko rautatiejärjestelmään kussakin jäsenvaltiossa. Päätöstä ei kuitenkaan sovelleta seuraaviin:

- a) metrot, raitiotiet ja muut kevyen raideliikenteen järjestelmät;
- b) verkot, jotka ovat muusta rautatiejärjestelmästä toiminnallisesti erillisiä ja jotka on tarkoitettu ainoastaan paikalliseen, kaupunkien tai esikaupunkien henkilöliikenteeseen, ja yksinomaan näissä verkoissa liikennöivät rautatieyritykset;
- c) yksityisomistuksessa oleva rautateiden infrastruktuuri, jota infrastruktuurin omistaja käyttää yksinomaan omissa tavara-liikenteessään;
- d) historialliset kalustoyksiköt, jotka kulkevat kansallisissa rata-verkoissa edellyttäen, että ne noudattavat kansallisia turvallisuusmääräyksiä ja -säännöksiä tarkoituksena varmistaa tällaisten kalustoyksiköiden turvallinen liikennöinti;

- e) museo- ja perinnerautatiet ja matkailijoille tarkoitetut rautatiet, jotka toimivat omina verkkoinaan, mukaan lukien työpajat, kalustoyksiköt ja henkilöstö.

3 artikla

Määritelmät

Tässä päätöksessä sovelletaan direktiivin 2004/49/EY sekä asetuksen (EY) N:o 91/2003 määritelmiä.

Lisäksi tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'kansallisella viitearvolla' vertailuarvoa, joka ilmoittaa kussakin jäsenvaltiossa suurimman hyväksyttävän riskitason kunkin rautateiden riskiluokan osalta;
- b) 'riskiluokalla' direktiivin 2004/49/EY 7 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdassa määriteltyä rautateiden riskien kohderyhmää;
- c) 'turvallisuuden parantamissuunnitelmalla' suunnitelmaa yhteen tai useampaan riskiluokkaan liittyvien riskien vähentämiseksi tarvittavien organisaatorakenteiden, tehtävänjaon, menettelytapojen, toimintojen, valmiuksien ja resurssien toteuttamista varten;
- d) 'kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden painotetulla määrällä' mittausyksikköä, jolla mitataan merkittävien onnettomuuksien seurauksia ottaen huomioon kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden määrä siten, että yksi vakava loukkaantuminen vastaa tilastollisesti 0,1:tä kuolemantapausta;
- e) 'tasoristeyksen käyttäjällä' henkilöä, joka käyttää tasoristeystä ylittäessään radan millä tahansa kulkuneuvolla tai jalan;
- f) 'henkilöstöllä' tai 'henkilöstöllä alihankkijoiden työntekijät mukaan luettuna' henkilöitä, joiden työ liittyy rautatieliikenteeseen ja jotka ovat työssä onnettomuushetkellä; mukaan luetaan junahenkilöstö sekä liikkuvasta kalustosta ja infrastruktuurista huolehtiva henkilöstö;
- g) 'rautateiden tiloja luvattomasti käytävillä henkilöillä' henkilöitä, jotka oleskelevat rautatietiloissa, joissa oleskelu on kiellettyä, tasoristeyksen käyttäjiä lukuun ottamatta;
- h) 'muilla (kolmansilla osapuolilla) henkilöillä' henkilöitä, jotka eivät ole 'matkustajia', 'henkilöstöä alihankkijoiden työntekijät mukaan luettuna', 'tasoristeyksen käyttäjiä' eivätkä 'rautateiden tiloja luvattomasti käyttäviä henkilöitä';

⁽¹⁾ EUVL L 14, 21.1.2003, s. 1.

- i) 'koko yhteiskuntaan kohdistuvalla riskillä' kaikkiin direktiivin 2004/49/EY 7 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin henkilöryhmiin yhteensä kohdistuvaa riskiä;
- j) 'henkilöjunakilometrillä' mittaussyksikköä, joka edustaa henkilöjunan liikkumista yhden kilometrin matkan; huomioon otetaan vain ilmoittavan maan alueella kuljettu matka;
- k) 'raidekilometrillä' jäsenvaltion rautatieverkon pituutta kilometreinä, kun moniraiteisen radan kukin raide lasketaan erikseen;

4 artikla

Menetelmät kansallisten viitearvojen ja yhteisten turvallisuustavoitteiden laskemiseksi ja niiden saavuttamisen arvioimiseksi

1. Kansallisten viitearvojen ja yhteisten turvallisuustavoitteiden laskennassa ja niiden toteutumisen arvioinnissa on sovellettava liitteessä kuvailtua menetelmää.
2. Viraston on ehdotettava komissiolle kansallisia viitearvoja, jotka on laskettu liitteessä olevan 2.1 kohdan mukaisesti, sekä yhteisiä turvallisuustavoitteita, jotka on johdettu kansallisista viitearvoista liitteessä olevassa 2.2 kohdassa kuvaillun menetelmän mukaisesti. Kun komissio on hyväksynyt kansalliset viitearvot ja yhteiset turvallisuustavoitteet, virasto arvioi niiden toteutumisen jäsenvaltioissa liitteessä olevan 3 luvun mukaisesti.
3. Direktiivin 2004/49/EY 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu yhteisten turvallisuustavoitteiden kustannusten ja hyötyjen arviointi on tehtävä vain niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa jonkin riskiluokan kansallisten viitearvojen havaitaan olevan vastaavia yhteisiä turvallisuustavoitteita suurempia.

5 artikla

Täytäntöönpanon valvonta

Sen mukaan, mikä on liitteessä olevassa 3.1.5 kohdassa tarkoitettu tavoitteiden saavuttamisen arvioinnin lopputulos, on ryhdyttävä seuraaviin täytäntöönpanon valvontatoimiin:

- a) jos tuloksena on "mahdollisesti heikentynyt turvallisuustaso", kyseisten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle raportti, jossa selvitetään saatujen tulosten todennäköiset syyt;
- b) jos tuloksena on "todennäköisesti heikentynyt turvallisuustaso", kyseisten jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle raportti saatujen tulosten todennäköisistä syistä sekä tarvittaessa turvallisuuden parantamissuunnitelma.

Komissio voi pyytää virastolta teknisiä lausuntoja niiden tietojen arviointia varten, jotka jäsenvaltiot ovat toimittaneet a ja b alakohdassa tarkoitettun menettelyn mukaisesti.

6 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 5 päivänä kesäkuuta 2009.

Komission puolesta
Antonio TAJANI
Varapuheenjohtaja

LIITE

1. **Kansallisten viitearvojen ja yhteisten turvallisuustavoitteiden laskennassa käytettävät tilastolähteet ja mittausyksiköt**
 - 1.1 *Tilastolähteet*
 - 1.1.1 Kansallisten viitearvojen ja yhteisten turvallisuustavoitteiden laskennan perusteena käytetään asetuksen (EY) N:o 91/2003 liitteen H ja direktiivin 2004/49/EY 5 ja 18 artiklan ja liitteen I mukaisesti ilmoitettuja tietoja rautatieonnettomuuksista ja niiden seurauksista.
 - 1.1.2 Määritettäessä yhteisten turvallisuustavoitteiden ensimmäistä erää asetuksen (EY) N:o 91/2003 liitteen H mukaisesti ilmoitetuilla tiedoilla on etusija, mikäli 1.1.1 kohdassa tarkoitetuista kahdesta lähteestä saaduissa tiedoissa on epä johdonmukaisuutta.
 - 1.1.3 Kansallisten viitearvojen ja yhteisten turvallisuustavoitteiden määrittelyssä käytettävien tietojen aikasarjojen on sisällettävä neljä viimeisintä ilmoitettua vuotta. Viraston on viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2011 ehdotettava, että komissio hyväksyy uudistetut kansalliset viitearvot ja yhteiset turvallisuustavoitteet, jotka on laskettu kuuden viimeisimmän ilmoitetun vuoden tiedoista.
 - 1.2 *Kansallisten viitearvojen mittausyksiköt*
 - 1.2.1 Kansallisten viitearvojen mittausyksiköt on esitettävä matemaattisen riskinmäärittelyn mukaisesti. Onnettomuuksien seurausten yksikkönä käytetään kunkin riskiluokan osalta kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden painotettua määrää.
 - 1.2.2 Mittausyksiköt, joita käytetään kansallisten viitearvojen määrittämiseksi kunkin riskiluokan osalta, vahvistetaan lisäyksessä 1, ja ne perustuvat 1.2.1 kohdassa ja soveltuvin osin 1.2.3 kohdassa tarkoitettuihin periaatteisiin ja määritelmiin. Mittausyksikköön kuuluu lisäyksessä 1 mainittu skaalausperuste kansallisten viitearvojen vakiointia varten.
 - 1.2.3 Riskiluokissa "matkustajat" ja "tasoristeyksen käyttäjät" vahvistetaan kaksi erillistä kansallista viitearvoa, jotka ilmaistaan lisäyksessä 1 esitetyillä kahdella erillisellä mittausyksiköllä. Jäljempänä 3 luvussa tarkoitettussa tulosten arvioinnissa katsotaan riittäväksi, jos vähintään toinen näistä kansallisista viitearvoista saavutetaan.
 - 1.3 *Yhteisten turvallisuustavoitteiden mittausyksiköt*
 - 1.3.1 Mittausyksiköt, joita käytetään yhteisten turvallisuustavoitteiden määrittämiseksi kunkin riskiluokan osalta, ovat samat kuin 1.2 kohdassa tarkoitettut kansallisten viitearvojen mittausyksiköt.
2. **Kansallisten viitearvojen laskennassa ja yhteisten turvallisuustavoitteiden johtamisessa käytettävä menetelmä**
 - 2.1 *Kansallisten viitearvojen laskennassa käytettävä menetelmä*
 - 2.1.1 Kansalliset viitearvot lasketaan kunkin jäsenvaltion ja kunkin riskiluokan osalta noudattaen seuraavaa menettelyä mainitussa järjestyksessä:
 - a) lasketaan lisäyksessä 1 lueteltujen mittausyksiköiden antamat arvot ottaen huomioon 1.1 kohdassa tarkoitettut tiedot ja säännökset;
 - b) analysoidaan a alakohdassa kuvaillun menettelyn tulokset sen selvittämiseksi, miten usein kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden painotettu määrä on nolla kyseisten vuosien turvallisuustasoa koskevissa havainnoissa;
 - c) jos b alakohdassa tarkoitettuja nolla-arvoja on enintään kaksi, lasketaan a alakohdassa tarkoitettujen arvojen painotettu keskiarvo 2.3 kohdan mukaisesti, ja näin saatua arvoa pidetään kansallisena viitearvona;
 - d) jos b alakohdassa tarkoitettuja nolla-arvoja on enemmän kuin kaksi, virasto antaa kansalliselle viitearvolle harkinnanvaraisen arvon, joka määrittellään yhteistyössä kyseisen jäsenvaltion kanssa.
 - 2.2 *Menetelmä yhteisten turvallisuustavoitteiden johtamiseksi kansallisista viitearvoista*
 - 2.2.1 Kun kullekin jäsenvaltiolle on laskettu kansallinen viitearvo 2.1 kohdassa vahvistetun menettelyn mukaisesti, vastaavalle yhteiselle turvallisuustavoitteelle annetaan kunkin riskiluokan osalta arvo, joka on sama kuin pienempi seuraavista:
 - a) eri jäsenvaltioiden kansallisista viitearvoista suurin;
 - b) kymmenen kertaa sen riskin eurooppalainen keskiarvo, johon kyseinen kansallinen viitearvo viittaa.

2.2.2 Edellä 2.2.1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu eurooppalainen keskiarvo lasketaan kumuloimalla kaikkia jäsenvaltioita koskevat asianomaiset tiedot ja käyttämällä lisäyksessä 1 lueteltuja vastaavia mittausyksiköitä sekä 2.3 kohdassa kuvailtua painotettua keskiarvoa.

2.3 *Painotetun keskiarvon menetelmä kansallisten viitearvojen laskennassa*

2.3.1 Kunkin jäsenvaltion ja kunkin sellaisen riskiluokan osalta, johon 2.1.1 kohdan c alakohdan mukaisesti voidaan soveltaa painotetun keskiarvon menetelmää, lasketaan vuodelle Y (kun Y = 2009 ja 2011) kansallinen viitearvo (NRV_Y) seuraavasti:

a) lasketaan vuosittaiset havainnot OBS_i (jossa i on kyseinen havaintovuosi), jotka saadaan lisäyksessä 1 luetelluista mittausyksiköistä, kun syötteenä käytetään 2.1.1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen n:n viimeisimmän ilmoitetun vuoden tietoja [aluksi n = 4; vuodesta 2011 alkaen n = 6];

b) lasketaan n vuoden aritmeettinen keskiarvo (AV) vuosittaisista havainnoista OBS_i ;

c) lasketaan kunkin vuosittaisen havainnon OBS_i ja keskiarvon AV välisen erotuksen absoluuttinen arvo $ABSDIFF_i$, jos $ABSDIFF_i < 0,01 * AV$, $ABSDIFF_i$ saa vakioarvon, joka on yhtä suuri kuin $0,01 * AV$;

d) lasketaan paino (W_i) kullekin yksittäiselle vuodelle i käyttämällä arvon $ABSDIFF_i$ käänteislukua;

e) lasketaan kansallinen viitearvo NRV_Y painotettuna keskiarvona seuraavasti:

$$NRV_Y = \frac{\sum_{i=x}^N W_i \times OBS_i}{\sum_{i=x}^N W_i};$$

jossa i on luonnollinen luku ja

$$\begin{cases} \text{jos } Y = 2009: x = Y - 5; N = Y - 2 \\ \text{jos } Y = 2011: x = Y - 7; N = Y - 2 \end{cases}$$

3. **Puitemalli kansallisten viitearvojen ja yhteisten turvallisuustavoitteiden saavuttamisen arviointia varten**

3.1 *Menetelmä kansallisten viitearvojen ja yhteisten turvallisuustavoitteiden saavuttamisen arviointia varten*

3.1.1 Arvioinnissa sovelletaan seuraavia periaatteita:

a) Jos riskiluokan kansallinen viitearvo jäsenvaltiossa on yhtä suuri tai pienempi kuin vastaava yhteinen turvallisuustavoite, yhteinen turvallisuustavoite katsotaan saavutetuksi, jos kansallinen viitearvo on saavutettu. Kansallisen viitearvon saavuttamista arvioidaan 3.2 kohdassa kuvaillulla menetelmällä, ja kansallisen viitearvon on edustettava kyseisen riskin suurinta hyväksyttävää tasoa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3.2.3 kohdassa vahvistettujen toleransseja koskevien säännösten soveltamista.

b) Jos riskiluokan kansallinen viitearvo jäsenvaltiossa on suurempi kuin vastaava yhteinen turvallisuustavoite, pidetään yhteistä turvallisuustavoitetta kyseisen riskin suurimpana hyväksyttävänä tasona. Yhteisten turvallisuustavoitteiden saavuttamista on arvioitava vaikutusten arviointiin ja tarvittaessa direktiivin 2004/49/EY 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun yhteisten turvallisuustavoitteiden asteittaisen täytäntöönpanon aikatauluun perustuvien vaatimusten mukaisesti.

3.1.2 Virasto arvioi kansallisten viitearvojen ja yhteisten turvallisuustavoitteiden saavuttamista kunkin jäsenvaltion ja kunkin riskiluokan osalta vuosittain niin, että huomioon otetaan viimeisimmät neljä edeltävää ilmoitettua vuotta.

3.1.3 Virasto raportoi komissiolle kansallisten viitearvojen ja yhteisten turvallisuustavoitteiden saavuttamisen arvioinnin yleiset tulokset vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta.

3.1.4 Ottaen huomioon 1.1.3 kohdassa vahvistetut säännökset virasto arvioi vuodesta 2012 alkaen kansallisten viitearvojen ja yhteisten turvallisuustavoitteiden saavuttamista vuosittain niin, että huomioon otetaan viimeisimmät viisi edeltävää ilmoitettua vuotta.

3.1.5 Edellä 3.1.1 kohdassa tarkoitettujen arvioinnin tulokset luokitellaan seuraavasti:

a) hyväksyttävä turvallisuustaso;

- b) mahdollisesti heikentynyt turvallisuustaso;
- c) todennäköisesti heikentynyt turvallisuustaso.

3.2 Arviointimenettelyn vaiheittainen kuvaus

3.2.1 Edellä 3.1.1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu menetelmä, jota käytetään kansallisten viitearvojen saavuttamisen arvioinnissa, koostuu jäljempänä kuvailluista neljästä vaiheesta. Lisäyksessä 2 esitetään päätöksenteon yleinen vuokaavio, jossa myönteistä päätöstä kuvaava nuoli vastaa tulosta "hyväksytty" ja kielteistä päätöstä kuvaava nuoli tulosta "hylätty" arvioinnin eri vaiheissa.

3.2.2 Ensimmäisessä arviointivaiheessa katsotaan, vastaako havaittu turvallisuustaso kansallista viitearvoa. Havaittu turvallisuustaso mitataan käyttäen lisäyksessä 1 lueteltuja mittausyksiköitä ja 1.1 kohdassa tarkoitettuja tietoja siten, että aikasarjat vastaavat viimeisimpiä havaintovuosia 3.1 kohdassa määritellyllä tavalla. Havaittu turvallisuustaso ilmoitetaan seuraavilla kahdella tavalla:

- a) viimeisimmän ilmoitetun vuoden aikana havaittuna turvallisuustasona;
- b) jäljempänä 3.3 kohdassa määriteltynä liukuvana painotettuna keskiarvona.

Tämän jälkeen a ja b kohdan mukaisesti saatuja arvoja verrataan kansalliseen viitearvoon, ja jos yksi arvoista on pienempi tai yhtä suuri kuin kansallinen viitearvo, turvallisuustason katsotaan olevan hyväksyttävä. Jos näin ei ole, siirrytään toiseen arviointivaiheeseen.

3.2.3 Toisessa vaiheessa turvallisuustaso katsotaan hyväksyttäväksi, jos liukuva painotettu keskiarvo ei ole suurempi kuin kansallinen viitearvo plus 20 prosentin toleranssi. Jos tämä ehto ei täyty, viraston on pyydettävä kyseisen jäsenvaltion turvallisuusviranomaisilta tiedot seurauksiltaan vakavimmasta (kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden painotetun määrän perusteella) onnettomuudesta 3.1 kohdassa tarkoitettujen viimeisimpien havaintovuosien aikana, pois luettuna vuodet, jotka on otettu huomioon kansallisen viitearvon määrittelyssä.

Jos tämä yksittäinen onnettomuus on seurauksiltaan vakavampi kuin kansallisen viitearvon määrittelyssä käytettyihin tietoihin sisältyvä vakavin onnettomuus, se jätetään tilastojen ulkopuolelle. Tämän jälkeen liukuva painotettu keskiarvo lasketaan uudelleen. Jos se sijoittuu edellä mainitulle toleranssialueelle, turvallisuustason katsotaan olevan hyväksyttävä. Jos näin ei ole, siirrytään kolmanteen arviointivaiheeseen.

3.2.4 Kolmannessa arviointivaiheessa tarkastetaan, onko kyseessä ensimmäinen kerta viimeksi kuluneiden kolmen vuoden aikana, kun toisen arviointivaiheen tuloksena ei ollut hyväksyttävä turvallisuustaso. Jos kerta oli ensimmäinen, katsotaan kolmas arviointivaihe hyväksytyksi. Menettely etenee neljanteen vaiheeseen riippumatta kolmannen vaiheen tuloksesta.

3.2.5 Neljännessä vaiheessa katsotaan, onko merkittävien onnettomuuksien määrä junakilometriä kohden pysynyt vaakaana (tai vähentynyt) edellisvuosiin verrattuna. Arvioinnin perusteena käytetään sitä, onko huomioon otettavien merkittävien onnettomuuksien määrä lisääntynyt tilastollisesti merkittävästi. Tämä arvioidaan käyttämällä ylempää Poisson-toleranssirajaa ylärajaa, joka määrittää hyväksyttävän vaihtelualan eri jäsenvaltioissa sattuneiden onnettomuuksien lukumäärän perusteella.

Jos merkittävien onnettomuuksien määrä junakilometriä kohti ei ylitä edellä mainittua toleranssirajaa, katsotaan, että tilastollisesti merkittävää lisääntymistä ei ole tapahtunut, ja tämän arviointivaiheen tulokseksi katsotaan "hyväksytty".

Sen mukaan mihin riskiluokkaan saavuttamisen arvioinnin piiriin kuuluvat kansalliset viitearvot liittyvät, tässä arviointivaiheessa otetaan huomioon seuraavat merkittävät onnettomuudet:

- a) matkustajiin kohdistuvat riskit: kaikki relevantit merkittävät onnettomuudet;
- b) henkilöstöön, mukaan luettuna alihankkijoiden työntekijät, kohdistuvat riskit: kaikki relevantit merkittävät onnettomuudet;
- c) tasonisteysten käyttäjiin kohdistuvat riskit: kaikki relevantit merkittävät onnettomuudet, jotka kuuluvat luokkaan "tasonisteysonnettomuudet";
- d) rautateiden tiloja luvattomasti käytäviin henkilöihin kohdistuvat riskit: kaikki relevantit merkittävät onnettomuudet, jotka kuuluvat luokkaan "liikkeessä olevan liikkuvan kaluston aiheuttamat henkilöonnettomuudet";

- e) muihin kohdistuvat riskit: kaikki relevantit merkittävät onnettomuudet;
- f) koko yhteiskuntaan kohdistuvat riskit: kaikki merkittävät onnettomuudet.

3.3 Liukuvan painotetun keskiarvon laskeminen kansallisten viitearvojen vuosittaista arviointia varten

3.3.1 Kutakin sellaista jäsenvaltiota ja riskiluokkaa varten, joiden osalta käytetään liukuvaa painotettua keskiarvoa 3.2 kohdassa kuvailtujen arviointivaiheiden suorittamiseksi kutakin vuotta Y varten (vuodesta Y = 2010 alkaen) lasketaan liukuva painotettu keskiarvo (MWA_Y) seuraavien vaiheiden mukaisesti:

- a) lasketaan vuosittaiset havainnot OBS_i , jotka saadaan vastaavien lisäyksessä 1 lueteltujen indikaattoreiden perusteella sen jälkeen, kun syötteenä on käytetty 1.1 kohdassa tarkoitetuista lähteistä saatuja, kyseisiä vuosia koskevia tietoja (indeksin i arvo määräytyy jäljempänä esitetyn kaavan mukaan);
- b) lasketaan n vuoden aritmeettinen keskiarvo (AV) vuosittaisista havainnoista OBS_i [aluksi $n = 4$; vuodesta 2012 alkaen $n = 5$];
- c) lasketaan kunkin vuosittaisen havainnon OBS_i ja keskiarvon AV välisen erotuksen absoluuttinen arvo $ABSDIFF_i$. Jos $ABSDIFF_i < 0,01 * AV$, $ABSDIFF_i$ saa vakioarvon, joka on yhtä suuri kuin $0,01 * AV$;
- d) lasketaan paino W_i käyttämällä arvon $ABSDIFF_i$ käänteislukua;
- e) lasketaan liukuva painotettu keskiarvo (MWA_Y) seuraavasti:

$$MWA_Y = \frac{\sum_{i=x}^N W_i \times OBS_i}{\sum_{i=x}^N W_i};$$

jossa i on luonnollinen luku ja

$$\begin{cases} \text{jos } Y = 2010 \text{ tai } 2011: x = Y - 5; N = Y - 2 \\ \text{jos } Y \geq 2012: x = Y - 6; N = Y - 2 \end{cases}$$

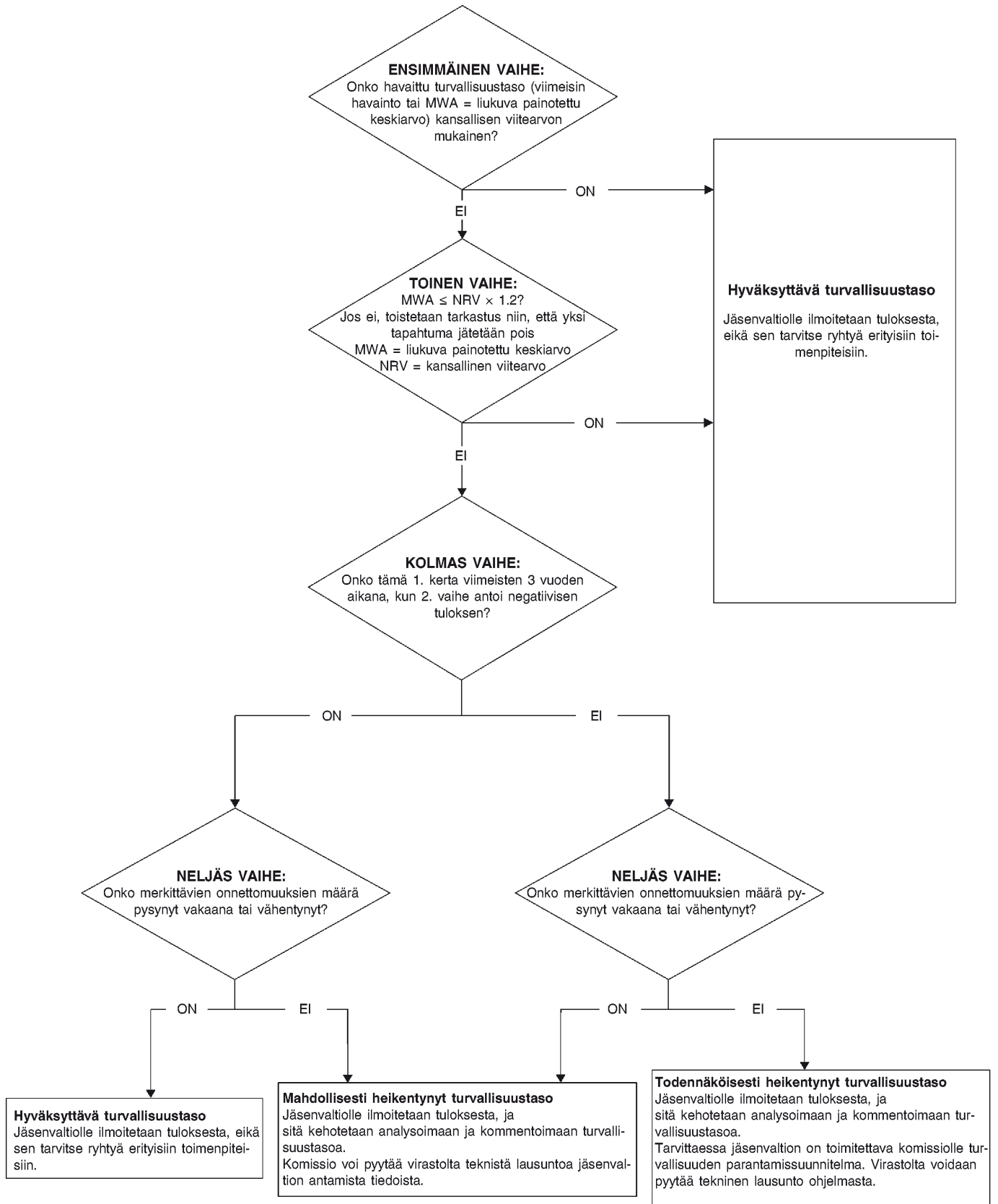
LISÄYS 1

Kansallisten viitearvojen ja yhteisten turvallisuustavoitteiden mittaussyksiköt

Riskiluokka	Mittausyksikkö	Skaalausperuste
1. Matkustajat	1.1 Merkittävässä onnettomuoksissa kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden matkustajien painotettu määrä vuodessa / henkilöjunakilometrien määrä vuodessa	Henkilöjunakilometriä vuodessa
	1.2 Merkittävässä onnettomuoksissa kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden matkustajien painotettu määrä vuodessa / henkilökilometrien määrä vuodessa	Henkilökilometriä vuodessa
2. Henkilöstö	Merkittävässä onnettomuoksissa kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden henkilöstöön kuuluvien painotettu määrä vuodessa / junakilometrien määrä vuodessa	Junakilometriä vuodessa
3. Tasoristeyksen käyttäjät	3.1 Merkittävässä onnettomuoksissa kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden tasoristeyksen käyttäjien painotettu määrä vuodessa / junakilometrien määrä vuodessa	Junakilometriä vuodessa
	3.2 Merkittävässä onnettomuoksissa kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden tasoristeyksen käyttäjien painotettu määrä vuodessa / [(junakilometrien määrä vuodessa * tasoristeysten määrä) / raidekilometrien määrä]	(Junakilometrien määrä vuodessa * tasoristeysten määrä) / raidekilometrien määrä
4. Muut	Merkittävässä onnettomuoksissa kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden luokkaan "muut" kuuluvien painotettu määrä vuodessa / junakilometrien määrä vuodessa	Junakilometriä vuodessa
5. Rautateiden tiloja luvattomasti käyttävät henkilöt	Merkittävässä onnettomuoksissa kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden rautateiden tiloja luvattomasti käyttävien henkilöiden painotettu määrä vuodessa / junakilometrien määrä vuodessa	Junakilometriä vuodessa
6. Koko yhteiskunta	Merkittävässä onnettomuoksissa kuolleiden ja vakavasti loukkaantuneiden painotettu kokonaismäärä vuodessa / junakilometrien määrä vuodessa	Junakilometriä vuodessa

LISÄYS 2

Päätöksenteon vuokaavio liitteessä olevan 3.1.1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua menettelyä varten

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 12 päivänä kesäkuuta 2009,
komission edustajan nimittämisestä Euroopan lääkeviraston hallintoneuvostoon
(2009/461/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön lupa- ja valvontamenettelyistä ja Euroopan lääkeviraston perustamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 726/2004 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 65 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 726/2004 65 artiklan mukaan Euroopan lääkeviraston, jäljempänä 'lääkevirasto', hallintoneuvostossa on oltava kaksi komission edustajaa.
- (2) Koska yritys- ja teollisuustoiminnan pääosastosta tulevan komission edustajan ja varajäsenen nykyinen toimikausi päättyy 2 päivänä kesäkuuta 2009, lääkeviraston hallintoneuvostoon on tarpeen nimetä jäsen yritys- ja teollisuustoiminnan pääosastosta sekä varajäsen, joka jäsenen poissa ollessa toimii hänen sijaisenaan ja äänestää hänen puolestaan,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Komission edustaja Euroopan lääkeviraston hallintoneuvostossa on henkilö, joka on seuraavassa asemassa ja hoitaa seuraavia tehtäviä:

a) yritys- ja teollisuustoiminnan pääosaston pääjohtaja.

Varaedustaja on henkilö, joka on seuraavassa asemassa ja hoitaa seuraavia tehtäviä:

b) lääkkeiden hyväksymisestä yritys- ja teollisuustoiminnan pääosaston työohjelman perusteella vastaavan linjan johtaja.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 artiklassa tarkoitetuissa asemissa tämän päätöksen tekopäivänä vakituisesti tai tilapäisesti oleviin henkilöihin sekä heidän seuraajiinsa.

3 artikla

Yritys- ja teollisuustoiminnan pääosaston pääjohtaja ilmoittaa lääkeviraston toimitusjohtajalle niiden henkilöiden nimet, jotka ovat 1 artiklassa tarkoitetuissa asemissa, sekä henkilöiden vaihtumisesta.

Tehty Brysselissä 12 päivänä kesäkuuta 2009.

Komission puolesta
Günter VERHEUGEN
Varapuheenjohtaja

⁽¹⁾ EUVL L 136, 30.4.2004, s. 1.

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 12 päivänä kesäkuuta 2009,

päätöksen 2006/133/EY, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2009/420/EY, liitteessä olevan 1 kohdan d alakohdasta poikkeamisesta siltä osin kuin on kyse soveltamispäivästä rajattujen alueiden ulkopuolelta peräisin olevan tartunnalle alttiin puutavaran osalta

(tiedoksiannettu numerolla K(2009) 4515)

(2009/462/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kasveille ja kasvituotteille haitallisten organismien yhteisöön kulkeutumisen ja siellä leviämisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä 8 päivänä toukokuuta 2000 annettun neuvoston direktiivin 2000/29/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 16 artiklan 3 kohdan neljännen virkkeen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio teki 28 päivänä toukokuuta 2009 päätöksen 2009/420/EY⁽²⁾ jäsenvaltioille esitetystä vaatimuksesta toteuttaa väliaikaisia lisätoimenpiteitä *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhner) Nickle *et al.* -puuntuhoajan (mäntyankeroisen) leviämisen estämiseksi muilla kuin sellaisilla Portugalin alueilla, joista tiedetään, ettei sitä esiinny niillä, tehdyn päätöksen 2006/133/EY muuttamisesta. Päätöksellä sisällytettiin komission päätökseen 2006/133/EY⁽³⁾ 16 päivästä kesäkuuta 2009 lähtien velvoite varmistaa, että tartunnalle alttiille puiselle pakkausmateriaalille, joka ei ole peräisin rajatuilta alueilta, tehdään jokin niistä hyväksytyistä käsittelyistä, jotka täsmennetään FAO:n kasvinsuojelutoimenpiteitä koskevan kansainvälisen standardin nro 15 liitteessä I, ja se merkitään kyseisen standardin liitteen II mukaisesti ennen kuin se kuljetetaan rajatuilta alueilta jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden muille alueille tai siitä rajattujen alueiden osasta, jossa mäntyankeroista tiedetään esiintyvän, puskurivyöhykkeeksi nimettyyn rajattujen alueiden osaan.
- (2) Puista pakkausmateriaalia tarvitaan monenlaisten tavaroiden kuljettamiseen. Tähän mennessä tartunnalle alttiin puisen pakkausmateriaalin, joka on käsitelty ja merkitty FAO:n kasvinsuojelutoimenpiteitä koskevan kansainvälisen standardin nro 15 liitteiden I ja II mukaisesti, tuotanto ja käyttö ei kuitenkaan ole yleistynyt yhteisössä. Vaikuttaa erityisesti, että FAO:n kasvinsuojelutoimenpiteitä koskevan kansainvälisen standardin nro 15 mukaista puista pakkausmateriaalia ei pystytä saamaan riittävästi saataville lyhyessä ajassa, jotta katettaisiin Portugalista

muihin jäsenvaltioihin tai kolmansiin maihin tavarakauppaa käyvien talouden toimijoiden tarpeet.

- (3) Jotta vältettäisiin kaupan kohtuuttoman häiriintymisen riski, vaikuttaa tarpeelliselta säätää poikkeuksesta, joka koskee päätöksessä 2006/133/EY, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2009/420/EY, vahvistettujen sellaisten vaatimusten soveltamispäivää, jotka liittyvät velvoitteeseen käsitellä ja merkitä tartunnalle altis puinen pakkausmateriaali, joka ei ole peräisin rajatuilta alueilta, FAO:n kasvinsuojelutoimenpiteitä koskevan kansainvälisen standardin nro 15 liitteiden I ja II mukaisesti ennen sen kuljettamista Portugalin rajatuilta alueilta muille alueille.
- (4) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvinsuojelukomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Päätöksen 2006/133/EY, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2009/420/EY, liitteessä olevan 1 kohdan d alakohtaa ei sovelleta rajattujen alueiden ulkopuolelta peräisin olevaan tartunnalle alttiiseen puutavaraan.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 16 päivästä kesäkuuta 2009 alkaen 31 päivään joulukuuta 2009.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 12 päivänä kesäkuuta 2009.

Komission puolesta
Androulla VASSILIOU
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 169, 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 135, 30.5.2009, s. 29.

⁽³⁾ EUVL L 52, 23.2.2006, s. 34.

TILAUSHINNAT 2009 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 000 euroa/vuosi (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/kk (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	700 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	70 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	40 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	500 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	360 euroa/vuosi (= 30 euroa/kk)
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

(*) irtonumeroiden hinnat: – enintään 32 sivua: 6 euroa
– 33–64 sivua: 12 euroa
– yli 64 sivua: hinta määritellään tapauskohtaisesti

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaa jille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa "Huomautus lukijalle".

Myynti ja tilaukset

Julkaisutoimiston toimittamat maksulliset julkaisut ovat saatavilla jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>